

NSZK—Anglia, Torino, 20 óra

Szerda este Torinóban az NSZK—Anglia összecsapáson eldőlt, melyik válogatott lép a vasárnapi római fináléba, s melyik kényszerül a szombati, Bariban sorra kerülő bronztalálkozóra Délre utazni. A Fiat autók fővárosában a mérkőzés előtt kaotikus állapotok uralkodtak. Javában érkeztek az angol szurkolók ezrei, akik vélhetően nem állnak túl jól anyagilag, mert nem szállóba vagy kempingbe mentek, hanem a Stadio delle Alpi parkolóiban ütöttek táborot. Nem kis fejtörést okoztak ezzel az olasz rendfenntartó egységeknek, amelyek már hétfő reggel óta posztolnak a pályaudvaron és a repülőtérén, ráadásul jelentős erővel ellenőrizniük kell a sportlétesítmény környékét is. A szisztéma egyszerű: amint befut egy vonat, vagy leszáll egy repülő, a carabinieri csoportokban átvizsgálják az angolok csomagjait, hogy senkinek se sikerüljön megtörnie a Mondiale idejére meghirdetett alkoholstopot.

Annyi tény, elég sokan szurkoltak és szurkolnak Bobby Robson szövetségi kapitány legénysége ellen, mert szurkolóiktól valósággal rettegnek az itáliaiak.

—Akár tetszik, akár nem, most már a Mondiale zárójáig el kell viselniük bennünket — jegyezte meg epésen Robson a keddi olasz lapokban, utalva arra, hogy válogatottja a vártnál jóval tovább jutott, kiválóan szerepel. Igaz, két alkalommal is csak hosszabbításban jutottak tovább, de ki emlékszik már arra, hogy Belgiumnak a 120. percben „köszönt be” Platt, és hogy Kamerunt is csak 1-2 után sikerült térdre kényszeríteni...?

—Lehet, hogy sokan más válogatottakat vártak a legjobb négy közé, de az elődöntő mezőnye végül is parádés szereposztású — fűzte hozzá Robson. — A sportág sajátos törvényszerűsége, hogy az a négy csapat érdekelt még, amelyik Brazília után a finálék örökös tabelláján a 2-5. helyen áll.

Amennyiben a jelek szerint tisztában van a futball-múlttal Robson, annyira nem tud (vagy nem is akar?) jóslni szerda estéire. Pedig optimizmusra van oka: A Mondiale '90 selejtezőit és a döntő eddigi öt megmérettetését vereség nélkül állták az angolok,

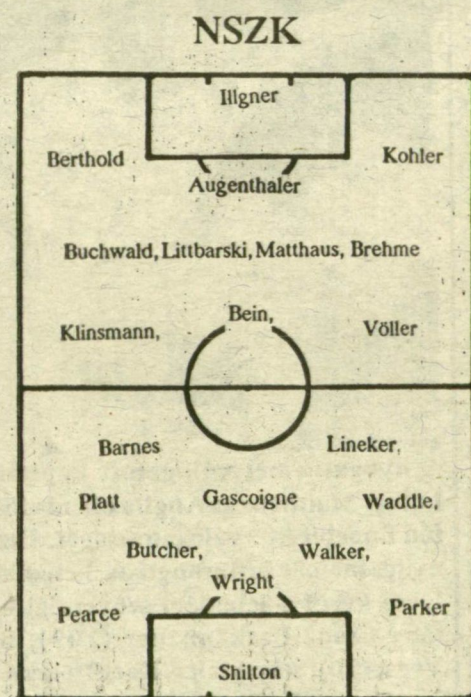
ami nem kis dolog. A 41 éves Shilton kapus a kvalifikációk során egyetlen gólt sem kapott, s itt, Itáliában is csak hármat.

—Európa két, óriási labdarúgóklubjával bíró, stílusában egymástól alapvetően elütő nagyválogatottja mérkőzik — elemzett Peter Shilton, aki még mindig nem nyilatkozott arról, vajon befejezi-e ritka eredményes pályafutását (szerdán 122. alkalommal őrzi az angol hálót!). — A németek mellett szól, hogy több olyan klasszisuk van, aki Olaszországban játszik, kitűnően bírja a különleges klímát. Számunkra viszont szokatlan a kánikula.

Gary Lineker, az 1986-os mexikói vb gólkirálya:

—Évekkel ezelőtt keserű szájízzel búcsúztam az olasz bajnokságtól. Most sokkal jobban megy a játék. Ha Gascoigne ugyanolyan „finom” labdákkal indít, mint tette azt például Kamerun ellen, akkor megnehezítem Augenthalerék életét.

TORINO 20 ÓRA

ANGLIA

Az NSZK játékosai is csak visszafogott, többnyire semmitmondó nyilatkozatokat adtak. Jürgen Klinsmann például azt fejtette: a csehszlovákok elleni negyedöntőben Riedle nem tudta kiállított (és eltöltött) kedvenc játszó társát, Rudi Völlert, de szerda este újra szóhoz jut az AS Róma légiója, és ez döntő lehet.

—Az angolok alig vállalkoznak távoli átlövésre — említette Klinsmann. Nálunk viszont Matthaus nagyon is kedveli az ilyesfajta megoldásokat, és Shilton már korántsem annyira robbanékonny, mint tinédzseréveiben volt, és ezeket a gyilkos erejű labdákat talán nem fogja tudni háritani.

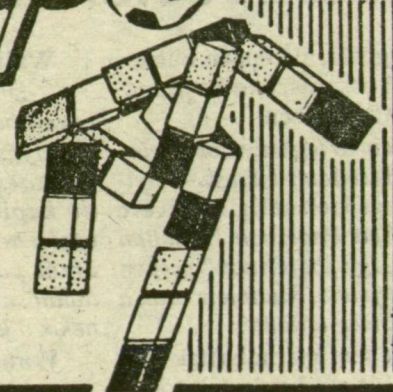
—Én óvok mindenkit az elbizakodottságtól — figyelmeztetett Bodo Illgner kapus. — A vb-nek olyannyira előrehaladott szakaszában vagyunk, hogy a pillanatnyi formákból nem szabad kiindulni. Anglia nagy harcosokkal rendelkezik, és bár sokan azt vallják, eddig mi játszottuk a színesebb futballt, azt mindenkinek a figyelmébe ajánlom, hogy egy elődöntő nem szépségverseny!

Az utóbbinál maradvá: Mark Wright, aki a harmadik csoporttalálkozón Egyiptomnak sorsdöntő gólt fejtett, aligha pályázhat a Mister England címre. A marcona hátvéd arcéből amúgy is valóságos szeplogyűjtemény, és ehhez járult hozzá a Kamerun elleni öldöklő csata néhány „látványos” következménye. Wright bal szemhéja egy könyökkel végrehajtott afrikai ütés következtében a színskála minden árnyalatát mintázza, a szőke labdarúgó felrepedt homlokán pedig hatalmas tapasz éktelenkedik.

Hogy szerda este ki örül jobban, azt természetesen kedden nem lehetett tudni. Az viszont bizonyosnak tűnik, hogy Torinóban egy vb-csúcsot átadnak a múltnak. Az eddigi össznézettségi rekordot Mexikó tartja, az ottani Mundialt 2.393.331 ember látta. A keddi esti argentin-olasz elődöntő 82 ezer nézőjét is beszámítva az olaszországi vb-t eddig 2.349.533 néző látta.

VILÁGBAJNOKI tempó

FANTASZTIKUS
MEGLEPETÉS
MA TORINÓRA
FIGYEL A VILÁG
ÖREGFIÚK A
PÁLYÁN

Ezek után minden „rossz” megtörténhet. Tán még az is, hogy újra bekövetkezik a képen látható, senki által nem jóslt pillanat.

ARGENTÍNA: 1
OLASZORSZÁG: 1

Tizenegyesekkel 4-3 Argentína javára

ARGENTÍNA: Goycochea — Simon — Serrizuela, Ruggeri — Glus-ti, Basualdo (Batlista), Burruchaga, Calderon (Troglio), Olarticochea — Caniggia, Maradona.

OLASZORSZÁG: Zenga — Baresi — Bergomi, Ferri — Donadoni, De Agostini, De Napoli, Giannini (Baggio), Maldini — Schillaci, Vialli (Serena).

Gólszerzők: Schillaci illetve Caniggia

Altatódal

Mészöly Kálmán nagyot gondolt és Spanyolországból áttette üdülésének színhelyét Olaszországba. Azért merek így fogalmazni, mivel egy sajnálatos baleset folytán tudomást szerezhettünk arról, hogy például az angol harmadik liga szakvezetői a helyszínen tekintik meg az eseményeket (a Bournemouth klub elnöke elhunyt a baleset után, ellenben azért utazott a helyszínre, hogy ott gyarapodjon szakmai tapasztalatokban...). Nos, ha figyelembe vesszük azt a szemléletbeli különbséget, ami jellemzi az 1. számmal illetett magyar edzőt és a nyugati nem tudom hanyadik vonal képviselőit, igazán szembeötlő a különbség. Még akkor is, ha Mészöly úr esetleg az anyagiakra panaszkodik... Talán arra számít, hogy a legközelebbi vb-n csapatunk csak a végül zsemelkben, az érdemelosztásban lesz érdekelt? Sa csoportküzdelmeken csak úgy átsétálunk? Engedje meg a kedves olvasó, hogy az újdíeki Magyar Szó június 29-i számából idézzem a jelenlegi magyar szövetségi kapitány egyoldalú véleményét: „Lehet, hogy sokan vitatkoznak majd velem, de az eddig látottak alapján azt kell mondanom, hogy nem olyan nagy a lemaradásunk.” Nagyon sokan fogunk vitatkozni a kincstári derűlátáson. Főleg, ha arra gondolok, Mészöly úr a vb után esetleg élménybeszámolót tart az olasz csizma szűk szárában látottakról a magyar edzőtársadalomnak és biztosítja őket, hogy nyugi, nyugi, nincs itt nagy baj, mindent láttam, ott voltam, szóval győztém, s megismétli a jugoszlávai magyar lapban közölteket: „Kár, hogy nem vagyunk itt... és megbocsáthatatlan vétség, ha nem leszünk ott a következők sem”. Ez utóbbi kijelentését — engedelmükkel — közösen fogjuk számon kérni.

P.S.

Kiesett Olaszország — egy lépéssel közelebb az antifoci diadalához

A futballrajongók csalódására ezen az estén a brazil-olasz álmelődöntő helyett argentin-olasz összecsapást láthatunk. Az tagadhatatlan, hogy a legutóbbi három vb aranyérmét e két csapat között osztották ki: Argentína (1978 és 1986) és Olaszország (1982).

Az előrejelzett olasz-nyugatnémet döntő elérhető közelségbe került. Házigazda ide vagy oda, ezen az estén a magyar nézők feltehetően Itália hőrszainak szorítottak, hiszen a '78-as vb óta töretlen az ellenszenv Argentína iránt, másrészt a dél-amerikaiak eddig olykor szerencsével, olykor kifejezetten zsenye produkcióval jutottak tovább.

Az olaszok a gauchók megtáncoltatására készültek, és a tarantella (híres nápolyi tánc) zenészei készen álltak a bemutatóra. A hazai szurkolók mégis torokszorogató érzéssel várták a nagy fellépést, nehogy nemzeti tizenegyük az utolsó előtti akadályban botoljon meg.

A mérkőzés első harmada végén szemet gyönyörködtető olasz támadás végén — ki más, mint — Schillaci szerzett vezetést, habár a szájt kissé kesernyessé tette lesanyús helyzete. A félidőben az argentin csapatban nem volt átütő erő, az olasz védelem magabiztosan verte vissza a támadásokat.

A második félidőben szint vallott Argentína is, meglepetést okozva azok számára, akik már leírni készültek őket. Az olasz vendégmunkás, Caniggia avatta fel az eddig „szűz” Zen-gát, éppen annak „félrelépése” folytán.

Így ez a két csapat is túlórára kényszerült. Az olaszokat a gól megzavarta, s megszokott, pontos támadásszövésüket ideges, kapkodó játék váltotta fel.

Az eredmény — Giusti kiállítása ellenére — sem változott. A döntés Fortuna kezébe csúszott ezúttal is. A lelki teher az olaszokat nyomta agyon, Argentína újra a döntőben.

Várnagy Tamás

csa! ITALIA csa! ITALIA

csa!
ITALIA